

מקרה הארבעה - נאמר בהקדמה אנטוניה. בהפקאות סיון סיון ע"י חתם פיצות אין פון אנטוניה חל. ארבעה = אין פיצות. רמב"ם מכלים הלוקה

בין פקדה ס"ד יש א' מטומות במין ואז הפקדה אונה תקפה (חבר גמ' למל"ב של "או מטומות בשיצור" ואז ע"י רמב"ם בש"ע פקדה תקפה ויש מה דין אנטוניה. מקרה באנטוניה - זו פקדה בה אין שיצור או מטעם "מטות באנטוניה" - לומר קונה אומר שזכר פקודי פידור^{בטעות ישיבה}

וענין הישג בטומתו רמב"ם לא יפוגח או פירות באנטוניה "רשמות הפיוני" אוחסן כהל' לא יפוגח. לדעת הרמב"ם במשך טאנטוניה להשיגור לא יפוגח (מין אדם מטעם ועין אם פירות) ← פקדה תקפה + חל אנטוניה. לדעת רמ"א - יש ספק אם יש פון אנטוניה "כפירות באנטוניה". רמב"ם מטות שג' פקדה בטמן (בה"א סיון שיטתו מן סמיון/מסקופס: ע"מ) פסק שיש פקדה כען שמתווכח בטמן מונקח, ולומר נעוה שהקונה לא מילת ע"מזכ' ולקרה על עצמו או סיבון אלא לקרה לזון ע"ד קבל משימ.

חידושי פקדה - בהקדמה לריביות - ריבוי אלא מהחזרה. האוואה היא מלכות. יש לזכר בהלכות רב' לעצור לענין/לעצור לא יש לא יוצא אק און לא ממין אהפקדה.

מין שיש חלם שאם לא יוגעיר רב. אנושים לא ילו רעפים, מצאנו היתר - ס"ג של "לשבות" מין חטאה ללמה ומחות השותפות - סוים האוואה מנהלך 2-2: חלואה פקדון

או החלואה חייב הלווה להשלים בטומתו או הפקדון - חל' אק הפסק או הוועה. אם אדם שהפסק - פורשם שישג להפסק לא באשמתו - אם נשטע חר' שלו חזיר ההפסק.

לגונשטע - מנהלים שחטא הוועה לזמן מרוב (להשכע זמן לזכר להחזיר הפקדון + הדיבור ע"י (וצה כ' לא נשטע). מל' מקום טוב החלואה חמיה חזיר. פ"ד

והפסק מל"ג להקדים קק היסוד הגורם מרג' הצדדים + העטעלה ותחזיר רעפ' למחזור במקרה של הפסק.

"אבדי חזא ע"ה" - "ז' זה שורה" נאמר בהקדמה לאנטוניה. ^{פדור}מחדד על רב רחמ'ו לזכר הוב לקחא יחזקו כהונה 5 לעצם והדפ"ח במקומה סופר פליות 3

סלעים, נאמר שאם מנון זכר חל' שלו יתול פון אנטוניה (לומר הוא מוחל על סעודת אנטוניה כ' פקדון זה קול עק יותר - מפדור סאדס יחופ' חל' מוכן להפסק כיום שובה ח' יותר - מל' יותר על הפסק

וחל יחופ'. יש מחלקת האם "אבדי" להעשירק לאדם חסוד כהם ^{רחל} או שטו"ה אחזה חסו למחל על סעודת אנטוניה. מל' מקום, נען להפסק צג' גם במעמטע

3 אב"ב כען נאמר "אבדי" מתקיים - ¹מפחמתאנ' אמו צג' במעמטע ²רשעון להפסק ציות מרחמתי'ו במעמטע ³רשעתי'ן לחזק

או קה מטומת שיצג שגבורה לחל' מלזר' חמ' יש עק כה חזר מטומ' לאדם אחר זמן מונקח לשלם יותר עסוכו. פ"ד נגיפת חטא אכרפס אכוכו

למש מטעם העטעלה - עסוכו צה עיכה יותר. קומי שפ"ד "אבדי" שלמה פון אנטוניה.

"כ"י ח"ו" - צהי הכוב שפסק ישעולם לפ"ן כענגז הדיבור (לומר לאדם שגובה כולכה חיוני = שבות של שר' מלכות עסוכו כפק' לא אמור

לקחא שר' פקדו מפ"ן לענ' ע"כדים נעפים של לז' מלכה כענגז כ"ימור. רבי ח"ו ← יש 3 פצות: רמב"ם - ר"ה חטא ונשאו ^{בפנים מוהימה}

ועטעפס וכו' מותם - לומר מנהשטעס בעיל' משפחה. ²צ"ד ורהפסק - נחחשק כעממדה חכרת' (לוי הפק' ש"ע. פ"ן יקס' רעו

פ"ן ח"ו שישל רעו פקיד ³הס"ה אמור שטות לאנטוניה החחנות ראו לחת' שר' פה ומנוקד כמ' היקוד (למש מנה, ר"ח)

גריה ע"ש וצ' חק מנכוסו) 4. יגון וישלחחחשק כיוקר תמחה ובהתקל'י הקופחים (נען ע"י שהיה חזק על סיי ואפ"ה כענגזיג'ה

ע"ה ע"ו אמנה "יגדח ע"ו). נאמר על דינע' שהצטור משלם להם ככום צה, אק לא מטפ"ן - מוסיפים להם, אק' ^{אק}הפ"ן מבקש כעלמ'ו הרי

לעכרויים הפיינע' "רשעים" (לא ראו, אלאו שיטפ"ן כעגס צה).

3. הנהלת מחירים:

1. לביטול מחירים קיימת טענה הכלכלית, כלכלית קיימת מהותית כי ריבוי החברות האם מונע להעלות מחירים? ריבוי יחידה
 סוגן לאטר (לא נולדה לקפה פרנע הסוחרים) אצטמוני ידמים אספנס שמונח ואל רבו - פקנים השוק חופש נק להצטרף יוניחו. בהקשר
 2. זרי נפגד גם פאטנט - ריבוי אטר משיית לקוחות ע' הלקוחות קלומ ואנצנים אלפים" ואלו חכמים החור. הרצונא לשיטת ריבוי ריבוי רגם הנק
 על הסיכויים (כנין לשכום תחילה ירוח למעלה שגשגיה לפעולה סהם) וקנס חזנה על צדן (לאו חלבה שנסעה לדינא דמנוח רהם מלה על
 טובה הסיכוי נולדת - נקרא מרכב חשיטה האמצעה פניה לרכיב הקנס טהלה לקבאמות בימנו) ואלו חכמי פקנים נשיק חופש שיאפש
 הנהלה שגם אל צדנאם.

3. בהקשר זה נפגד האלטר מהלכס? נפסק לחנה שמונח לאפש לפתוח שיק מתחרה לחסם אך פתחו ששניהם מאותה
 הפך. אם מיני אחרת - אגז' או.
 נהלים אכן שאר המתחרה (מפני תחרות) מעין מחירים/ מוכר מולרס יחויבים שכן כעני - הרי שמונח או.
 הרמ"ק - אומר שאגז' או כול מקרה (נפדו חייב ונצא מחירם רכי לחתמתם...)
 אם נמוק ואל סרש הנימ"ס רמי שהתמון להעלה גפולה - פאמר בחוזה רפולה ינח מתחרה מיני אחרת לפתח שיק.
 הברוק שזמן מהפד ומבגש לשען תוקף - א חוזה השיכורת את השוק אטרה. אינו נודים לאפש 'חש' פקוס (לדול)
 אטכ'לכג לקוחות ואלו מותר ק'לכש פראם ח'זי ותעטר לקוחות העסקים ואלו האופן וסיר) היבחי שזמן אומר שהחלה של מיש
 2' מחי רמי חוזה השיכורת אר השוק וטארה. (שנן הנהלה מחייב ראמוי חונק' לתחום התיחום העסקות - חלואי רואים
 שמונח החלה ליפד שוק חופש, תחרות חלואי שגטיב עם הצדנים (נחמיים אל שיטת הנועל) חלואי - יש פן מי ריבוי הקפאטלית,
 עם צוג - לוי חרש לכה"ס הסוחרים, לצדנים לקיפיה פונה טוטאל. וכן קבני הנכחול).

4. דפיקה ומכא -

דפיקה - מפורסם במלבוה. תוכנה, אק' או ניון לרשות עליה. הרמ"ק מצ"ק שמעלה גפולה (מחוק 8) לחת דפיקה נחור מהל עבר
 למי, אן מלה גפולה ע"ג יתר לתת לאפש לפנ (לנהיה עני) (לדולא). דפיקה תשעה נבצרה לחזש, רמ"ק צ"ק כ'לנו מליוני מקרה
 שרעה קחלה הושאלו קיפת דפיקה ואל מנה. הדפיקה הוחד מ 10 השנים החוקים כול עיר (2 עונם, 3 מחלקים).
 יתחונת הדפיקה: 1. יתחונת קולום - מעשר מוצי. 2. נעמט'למי שלכיק נאמח 3. המכו להקפיש לאפש פראם עסור
 דפיקה שנגו לפי לתת לא כנגד ועצובו לעצור 4. דפיקה הטו מעשה אוי וישר, ואלו תיוק מותר (שקרה לאפש נשפ, לחיות) אל
 סאיפן ישר וסוס 5. מפיטני ממשק רצון - ללו רפה
 חסונות הדפיקה 1. לא כלום נענים, לשונו לחיים ולרשות 2. לא רח העניס מקפוס קשה לפאנ' רהם כי ממאנים על נכנות
 לראם על הצבור 3. יתקע שאפש תוס והקפיש חל נאי אופד יאן או מוסכרה לתת לוי.

מנהל יש שיטת מכא - לקוחים מוכרים ומחוקים לעתויים טימנה עיסאמס וזם סוני ע'י כלום לחניג אהנו לני עפוי לככים

מאומים (כבוד, היות, מקווה וכו') נידב לנתחיים מס? ושנה שיטתה תשיב יקוימה פונג על ציר שלזי לסנות בה חומה - נידב יקשו הו?

ז שיטות "קיוה בתמי" - מי שרואים יותר חסל לפיזה יותר יופנה יותר לתן לזך לשלם יותר. נפגרת = טאופן שווה מולק. שטח

מאון - מתחום תעלה חלל (משיגים יותר) נפסק לשענו חמה ינחילם "לזח מאון" (נרלב תושפוח, אך הויאפו שטתל ללזח מאון

תמי יתעל לפי קירוב בתמי. יאומג לו לנתחיים עם דק טאופן לזו שיוני בתלל מלכ ספאל בלל' אלל לפי קירוב לחומה. וויאק שהעשיר

מללם ימי, אך צא חון שנוכ יודנו מרחומה - יש לו יותר רכוש מאדם נל, יותר טחן, יותר יקוימה לראו' שגן, יאר) רמב"ן פסק דק לפי קירוב התמי.

פל' אנחת - לענו חנו (לשם לזינו) נפסק שילמי חר' שרזו אפ"ל לזח מאון וחל' אפ"ל נפגרת ב שווה בשווה. פטבה - גם פה

תעשי נחוד יותר שגן על לשלם יותר עבור חון מלל קל צרת יותר. מהרפ שג' נודד בין סויל' סבידו שהעשיר יושלם קסוד ופל' חוויא

לחצויד תמי וטו אפ"ל חסוד ממנו' וזו פוקא חיוקה לפי מלל חלל' עליד ממנועים סלאלים.

אז נל חמי "מ" אלל' לטבת לזו אין, ולרד וקרקע לעיבוד לת נפסק שרלו רב נחני. כחוקה - לתן קורסו. פסר בחמה, תחמי ומעשלות

וה. נקטם שרלו אחל כפי שלל יאללו לחמול' קונג. מה עוד יש בחורה לענו לסחור לני לחת.

יתחונות חוט - א. ערק אומג - התכונה דת' חל' מלל. ב. חלס משתתפים. ג. אז מאפר ומע

קסודו שפאלג לפר הול לני שרזק. ד. הפצם מקלים (אומנים) יי' שטקור שיינו הכל. ז. טן להחג - ערני שרלו

נל ממנה ילזאה ממען הפנו

תחונות חמי' - ויש על שמעיק - ג. נרז' לטבו פולסוב, שחחוקר וכו'. 2. לזוטאמה ממען מולל סאפן - החל' לזי נוינים סכו'

3. יש אנשי שרקל למה שלו ממען לרזי ותחיל' נע' לל' החופרה שרלוקה נפגרת אפ"ל קרסועים קסודים. 4. מן זוג פיה האל, אלל

חיוקה ע' אל קר ומנויר. 5. מפורי ממורה שפיה - אין פן רלנו

סוכים - כומים מקנה לקרה חמי' ורזיקה. נענו לראות שיש היפה מע' ל' פאנג לזלות - כנייה, כסויה לזומי, הכסחה הכטה, חיוק

מלוג וכו' - לומר העפיה שיהל לפיעד לעצור לאונלטה ופיה צא כפרה. נחו גם * קיפח שטנות שפיה מחוות לזכור.

אורה 1 - עיקר שפנונו לל כוונן מתחנהו כסכנת "מקה סעוד". ניימיה רשימת החמ"ס לם אפגרה לעסון או: לזוטאה (כדק

וגע כהמס' ל' לענו "מקה סעוד" מיו הפרח צנו לעסון - ענינו לזוטאה שמקולל' לחלק לעמדי קריבו (ניום) כע' יו אן זה

משנה אק נפשת' כישנל או' מנזד וטכוד שחך שהתחנה לא מל על דק. אפ' רח' מפורי כסערה זוגה ויל' לעסון הן

תקינו וכן הענו. במקרה פון מפורי סא התחיה כסיב' התחנות וזל' השיעור.

לזכו שיה הי' צד - שמעון אנו שנת 98. כוונן לזיה ש ד' מפורי סא התחיה (לא כחמ"ס חג סולזי) אפ"ל הפלח סא התחמה

(נלזיה, ליי' עננה) המתחנה ללזל' לעסל' חמקה. מתיקה במקרה פון? שמעון טופן שהמור שלו לע' זאן און זיה פוסר אחול מזה

אפ"ל החיה שגן גם כישנל חל' פון מקר סע. נטון משע'ר הצוכרה שהחכ יפן כישנה - שמעון אפ"ל שגן זה משפס חל'

שן, הפל' ל' שיה אוני משמעותי נמן לל ע' עוק דאוון יסון החיפ' כוונן חוק שטתיה לפרק העונות יד ב ססל ש"ה.

האם מפורי ממנום שרזק כוסל' חמקה? שיטה החל' - אפ' לענו מתקנס" - האם פה נפדוה כפונג חפלות - שוני ר"ל משמח.

שערים לרכה להיות שונה לחלוטין ואין יחס ביניהם או שישו נמוך עוסק - דבר הנתון לתיקון? נראה כי הובא אל שני סעיפים כהם ישן אינו זה השמיעות
על כפי ביטול תורה אלו של הפסוק בהתורה על השמיע / נכחו - במקרה פון לכות. סגל מילוי מילות הכה (ד' והפסוק נלמד מיתון
האי הגאנה גסול = ביטול קסן - גיקון / נכחו - לזג לפיו נאמר שיש אי התאמה קטנה לכן מלמד רק נכחו.

לכתי עין של סגל פחה - נאן וואל למיר יש אונגה לפן מיר כה כה 29000 סעיפים 19,000. מתי מחדר שיק? יעגן למי שמתחיל
המילול (מחוקק לוי-צחק) ולפיו לקבל או ע' מחיר נמוך כשיק או א' ממוצע (רש"י / רמב"ם / ממוצע רב) זו שיטת סוחר מחירים, מהל' ליקום על
הוסה נאן נגונים על מחירים אחרים. בהערה ש 19,000 חסו המהיר המילול, נספוק אונגה לפי מלכו - המספרים של הקקן ויזאו ששתים סגל 315
ש"ך מנון שולקח 20,000 ק' ודרי משתת וע"פ דין אונגה מתקח אמיר להתפסל (אם זה בפיו שיע - מתקח גרף ואונגה חזונית) און וישתכח
ופה עברי שיע! סגל אונגה נפלא ואלו אונגה שנה נאטיה מיוחסת שטאונגה חזון.
לא זמן - לירגו לעל / שחזני, אהבה מיר, תפלה של זמן ועקוב ופי - לון נגונים כשאלה און על פני יחל לעסן גם לאונגה (שיסת רמב"ם, ואל' אל לעל).

ישו גם סגל ההסעה על המור (שעסן סגלנו שסוסה) אן האונגה גם הסעה בשלש חסו ההסעה יורד - יש אונגה ישש מקח סגל אן עין לנסת ^{סגל}
2 כה לא סחב הלידה - המוכר סוס שלכס נשע סוס המישר. הוכן לכה אוחו לעדה ליוחסים = עצלות. מפורסל של גלות י"עם (שגלפס גם על החיפס)
הוא היה על המור - לפעת שרתוני בקוה לדבורא לסיס? לפעו? ^{קסל} בעולה בססן צה שמעך לא אונגה לפעת, נשלחנו מה היעוד המוקדס אן

אם דוננו על "דמים מופיעים" בזכרם גבוה מהרל ששלם / ננו לעסן שוי להדסה לא לשהסד / י"ן מישל לאו להסתה) כזכרן התפסי שחכ האנשים
קנני. העלה למסדה זו - הוי לזכר עין, לעסן למיר סעות (או התאמה סמול). כון מדוננו סאי התאמה גפלה לא קטנה לאונגה, אן אין נגונים שלם
מחירי קבול וחלץ ונעו' ק יוב העשים קונים ככה אנסע רנל, ולי אליזה - מור - לכה אמור לפעת (ננו גם שלא דוננו סאפס ייחסי - ננו סיקר שרתול' אמור

למור לכה מיר לפעת כנענום לסיס והסגל לפיה "פריים שלם אינם פורים) אן ק מורה לא לך לפעת שנה לעלות, מלה שני המונע יסן - אמדוני
כפסל שפן סאפס מנה שקנה ככה גם מונע כלי יתקן ולי מונע מייסן (לפעת רמב"ם כמות לאו לך להחנות שפן אפס חזר מורל שלם. מוס = מה שכן המפיו
הואם סו לכה ^{וייסי} (כסל המה) מלה שני עין אמור לפעת ש"ם שמוש שנה לכה לחתמת עליו (סעות מורה) נמו כהמה שמנה לזנה סריסה ואפס
שמרש ככה ישן לכה, לפעת לאן חלה לכה גם מונע יסן ומנון שלא המנה לע"ם המונע הוי שמה ויג' על סענה זו - להסירגו י"כס בססן צה לאו יול לעסן
למקח סס כי לאו החנה על מוס שחיה עליו לחתמה לעסוי. 3. ככה שמה לענופי (נתיקה - לא מפורי סאי התאמה כנזפות המולה אלו

הסלס המולד. הייה על המורה לעלות שעות לקונה (תך מחסוד המורה אונגה רק לא ולזר אלו גם לעלות על מוס - אחרת לבדני התמס' זה ייסשץ להסעה
בומכ' יש חובת עליו (ננו קכס שמור "שש להיחס איים" - לפי ר"ם אן זה קכס רלס לכה לכה לע"ם לכה נסלה לפי גאסר כס קכס ממי ח"ס. רק על
איכ לכה למון שיש לו סחורה מפורמת נשכר היה עליו לעלה שנה רכס משיטרי נתיקה (ואל' על לע"ם המונע חייסן - זה לן אל פלס שיש אל' מקום
לעלה עליו) על פיו מפורס כפסל המולה (או התאמה רעלה לאו קטנה) שפן רכס נחלק פחותים סאונתם ויה מלסס על אינה חוד זה אונגה
מוס מקוול שכלו לכה להחנות אלא שיע גוננה (לפי רמב"ם או התאמה נכפוק הואם זה מוס עובי? פסר שיעת לתיקון? לא נראה שפן לתיקן סמקנה

פון וכן כהנה סאי התאמה גפלה / מוס אמור מוס עובי - ביטול מקח אלו שמור סיסן 2 דברים: זה חיקוק 3 חופש ולי נלס נכין
ואן אל' נאמר שנה מוס קסן (ואס אן נכין אולי אין מהל' מקום לעסוי "מקח סעות" ואס חונק קסן - אסז השמיע / נכחו כמחור) אן נאן סעיפי יש
לפון בסלן חותה הנספיקה סלס הקונה - מוכן ססן שלקונה נאה אל' לעמו ידעה על הפסל (הוכ או ססס" (שולח ססנה "מקח סעות" זה
לכן מחובת קנה. בהתנה שלקונה טאמת לאו וואו, הואם היה עליו לעבור? מקיב משה קטע חותם כפוקה (יש אחרונים שחלקו עליו ואחרים
קטלו מלפלה - אם עברו שלם לאו לע"ם כפוק / מוכר אמור לפן פסל / יש סחה כפוקה) - במקרה פון אם הקונה און החיקן סק - נשלה ססנה

מקח סעות. אם לא וואו - ייתן לע"ם שחיה עליו לעבור חכה י"ל כפוקה פשיסה (רס כהוור שפן דושיס) וכן לכה חיה לעבור

יניח להלכה כהגון צדי - תפסת המקרה משני. לויך היה לבדוק - קונה לנו ספק ומושתק מלפסין "מתקן טעות". אך לויקאל פשת מקיב טענה ונתן לומר שירוב
 המשפחה נתקרה ונתן פסג - או התאמה בצורה שפועלת באינתיק המולרי (קמ מוניחה מפרתו - בטט טעמרת 'טאנאה') ואלא אל שמשמר רק 3 הופשם
 צד או האמה בצלח היתכרה הקונה - מתאמה הכולל (אבל נאמר סוד 'טניס חבש' - פגש טניס שמשנה חכה) ד. לרני טענת התאונה הקלה - האמר
 אמו זאל לקונה טרם הקניף והקונה קנה בחלוצת - מפרטו נאמר טייה יפוד לקונה ונתן אל רק טענת 'טנה טעות' על פס החשור ('הוב או טעם')

לרני הכולל - נתן לומר לשפוט חסידות הלל'נו יש או התאמה ביה ל'טייה (קונה קולק רח חבש'ים טקוקים לתק' אונה יתח' שיצו כול - מידה, משל
 נתן פס מפרטו טעמן. תורה מאוב ענפורה אפון שיצו (דיק מ'רופי, צ'תורה מקביות - לא לחתוק אלס לא מ'דוקים וכו' ודבר טאי - הט'ט
 ספ (הולרי לטונה הקונה) טעמרה דק יש או התאמה השיצו שנסעה טא הסנה. האמר, 'תקד טעות' פטולג טשולג ינתן לומר שנתן טעמרה
 על ספ'ים לרני לטונה הקונה הני שטאני של ונין "מתקן טעות". התכירה לפי ש'ע' ורמב"ם - גיקון (מתקנה פון זמנו לטינה או סיסל
 אונ'ין ין מ'ט'ם פ'ק' ש'טוקוס שינוי לתקן - מתקנים לתן ופסל פה תקון - אומר יאלים לקונה התק' רכ' הסנה' של הקונה. פ'וור סד טל השנה
 הפ'טיות. (נפין להלכה שתיכרה זאי התאמה השיצו - הלמה ואם א' אפ'ט' אצ נינו / כ'סיל) וכה נפ'ל' להל'ים - לתקן ולתול'
 חידשם או ל'כרות על מה שפ'ס ופ'ל אפ'ס. (נאמר - טענת האמר שיש פה טענת טון הדברים טו' הכנה ולו ל'נין לטפ'ט זאל - טענה הד כ'נה'
 תורה ל'זי הקיסרה שטפ'ס - הולרי לטונה הקונה נטמ'טו בש'צור).

היכרות: 1. יש ל'ס'דוק האב הקורה עשה שימוש כוכב ל'אחר שלח הפ'ל'ים, שפן שמוט לפי רמב"ם + מ'ק'ט טענה - כ'תונו נ'ת'ח'י וטון טענת
 מתקן טענת. פ'רה אחר פ'תי תשיבה דא חיה אנה להשתמש - אן מ'ח'לי וית' אפ'ס. פ'רני פ'רס'ט' - אט חתור כ'פי ע'פ'ים ל'ו' מ'ול' - ר'ל'ו' להשתמש ולט'ל'
 ה'פ'ני אונה פ'תי שימוש. 2. לפ'ן שנת היצ'ר ש'פ'חמה הפ'ק' כ' סט'ט' ש'ח - האמר ח'תרה פ'ח הט'ערה מ'ל'ב הק'נה (ל'ס א'ם טשולג)
 ופ'י רמב"ם ע'תו על ז'ל - א'ט'ה'י. ה'ק'נו א'ם מ'ד'ור כ'או התאמה ז'פ'רה לק'סנה. ת'ה'י נאמר ש'פ'לה שפן ה'כ'כ ישן טענה טון לח'ווה טעות "מתקן טעות"
 ש'ת'ו'כ'ה פ'טו ספ'ט' צ'י הקונה. א'ם י'כ'ר כ'נינו נ'ק א'ע'ש'ת ז'את (נינו הי'פ'ן של ה'ר'ו' וה'ר'ט'ו ש'ט'טן ע'ת'ר - א'פ'ט' א'ל'פ'ט' או ל'ח'רות) א'פ'ט'י א'ח'ר'ה'ל'ו'נו
 ש'פ'ני א'ח'ר'ו מ'ש'ט'ו'ג - פ'כ'ט' ע'ת'ר" / או התאמה ק'סנה ולפ'י הפ'לה ט'אי התאמה ק'סנה נ'ק'ן / נ'כ'ה ול'ו נ'כ'ט' ו'צ' ח'ווה' י'ל'ט' ה' סט'ט' ל'ו' (א'ט'
 א'ם ה'כ'כ ט'ט' ע'ר'ט' ש'צ' יש כ'ני' סט'ט' לקונה. ס'ט'ר ש'ט'ט'ן ש'פ'ט'ו'ר ל'ו' ל'ו' פ'י'ך - ל'ו' ק'ו'י'ט' ל'ו' ו'כ'ן א'ט' או' ו'ס'ט'ט' ע'ר'ט'ט' כ'ן ש'ט'ט'ן ל'ק'נ'ט' ש'י'ר'ט' (ו'
 א'ו'ו'נו ש'ט'ט'ר ט'ט'ר ל'ט' טשולג ול'ו' פ'ק' מ'ני'פ'. 3. מ'ט'ט' הי'שן - ר'א'מר כ'רו' פ'ז א'י התאמה כ'ס'ב - ח'וט' ל'נין ח'יה לח'ת'ו'ג (ש'פ'ן לפ'י ש'ע' ט'ו'ט' ש'י'ה ל'נין
 לח'ת'ו'ג - ח'ו'ר'ו ו'א'ט'ו' ח'ת'ו'ג ו'ל'נין ח'יה כ'י' ד'ים ש'ר'כ'י'ם י'ע'י'ם מ'ק'ס'י'ם מ'ני'ע'י'ן - כ'נו' ע'ז פ'ת'מה ש'י'ט'ה מ'וט' ו'ד'ני'ך לח'ת'ו'ג / כ'ל'ים ש'א'ה מ'ק'ן א'פ'ל'ו'ח)

נתן ל'ט'ו' ח'ת'ו'ג ל'ו' י'ול' א'פ'ס'ן ז'ת'ה טעות, מ'ני'פ' ע'י'ט' רמב"ם י'ול' מ'וט' ש'ט'ק'ול' על ה'כ'ר ש'פ'ט'ו' מ'וט' - ע'י'ט' ס'ט'ט'. טעמרה ד'ק'ן נ'ה'ה ש'ט'ט'ט' י'ט'ן ש'פ'ט'ט'נו
 פ'ט'ו' מ'וט' ש'י'ח' ו'אן טע'ר "מתקן טעות" ל'ר'ני' פ'י'ע'ד - ר'כ'י' ט'א'ת'ה' מ'ני'כ'ו' ל'נין ל'כ'ט'ת על י'ע'ד' מ'וט'ט' (ו'ל'ו' ע'פ'י' ר'א' ו'ח'ו'ת' - פ'ט'ים מ'ו'פ'י'ע'ים - מ'ח'ר'
 ל'ח'ו'ר' מ'א'וד ש'ט'ט'ים / ח'כ' ע'ע'י'ט' ש'י'מוש ד'ק'א ל'י'ע'וד'כ'ה / א'ט' א'פ'ל'ר'כ'י' י'א'י'ר' ל'פ'י'ן) פ'ה ל'ט' ו'ול' ח'י'כ' ל'כ'ט'ת ש'ע'ה ל'כ'ט'ות ד'וק'ט' ו'ט'ו' ל'ט'ע'ט'יה ר'כ'לו'ת' ו'אן ח'ו'ת' -
 ח'ד'ת'ו'ג'ק'י'ן) מ'ד'ב' ש'י'י' ח'כ'כ' פ'ל'ל' ל'וט'ח'ק ס'פ'לי'ה - כ'כ' א'פ'ר'ט' ס'ט'ט' ו'ל'ט'ו'ט'א'ה ש'ט'ט'ים ח'ו' מ'ע'ת'ו'ם ע'ל'ק' - מ'וט'ט' מ'ש'ט'ט'י' (א'י'נו י'ול' ל'ט'י'ט' על'ל' כ'פ'לי'ה
 ו'ל'ט'ו'ק מ'י'ש'ר'! ל'ט'ו' ח'ע'י'ן) ו'צ'ח' מ'וט' ש'ט'ט'ט' ר'מב"ם מ'א'פ'ט'ט' א'פ'ס'ן ל'מ'ר'ט' ס'ט' - ו'ט'ט'ו' ל'רו'ק א'נ'ש'י'ט' ח'וט'ים כ'ס' מ'וט'. ד. א'ט'ו'ב' ה'ת'י'כ'ה - א'ט' ט'יה
 ש'פן ח'ו'ט' - י'ע'ד' ק'ונה ש'ט'ט'. טענת "מתקן טעות". א'ם ל'ט'ו'ק א'ל'ט'ו' י'ול' ח'יה ל'ט'ו'ת - ח'י' ש'י'ט' כ'י' א'י' התאמה כ'ס'ב (א'פ'לו' 3 ח'ו'פ'ש'ים

כ'ל'ק'ט'ים כ'ט'ו'ת' ח'כ'כ' - ל'ט' ל'נין ח'יה הקונה לח'ת'ו'ג ע'ל'ק' כ'י' ל'ט'ו' מ'וט' ש'י'ח' ו'ל'פ'י' ו'ק'ן נ'ה'ה ש'ט'ט' א'פ'ס'ל' ח'ת'ו'ק' (כ'כ'פ'ל' ע'ק' ש'ל'ח' ט'ס'ט'ה' ש'פן ח'ו'ט'ת'
 כ'כ'פ'קה / ל'ט'ו' י'ע'ד' ע'ל'ק'י'ן). ד. ר'כ'י' ש'כ'י'ט' א'י' ה'ק'לו'י' ע'ל'ק' כ'כ'פ'ל'ט'נו ח'וט' ח'ס'פ'יה = ז'ט' א'פ'ר'ט' (ל'מ'ח'ד' - ע'י'ט' - ע'ר'ט'ט' פ'ת'ר' ש'פ'ן א'י' ע'י'ט' מ'ש'ט'ט'ים
 א'פ'ר'ט' א'פ'ט'ט'ט'ט' ו'נ'ז' ל'צ'נ'י'ט' כ'כ' - ל'ט'ו' ל'ט'ו'י' ל'ע'ת'י'
 ח'כ'כ' (ל'מ'ח'ד' - ע'י'ט' - ע'ר'ט'ט' פ'ת'ר' ש'פ'ן א'י' ע'י'ט' מ'ש'ט'ט'ים)

ק'ונה ל'ט'ו'ק ס'ט'ט' מ'ו'ר' (ש'פ'ן ו'ה' ל'ט'ו' כ'ו'נו'ט'ט' מ'ו'ר' / ל'י'ע'ד'ת' ק'ונה / מ'ח'ו'ה ח'ת'ט'ע'ה - כ'ה'ת'ה'ה' ש'ט'ט'ר' ה'י'ג'ר' כ'ג' ו'ק'ונה ל'ט'ו'י'ט' - ע'צ'ק'
 מ'ת'ו'ל'ת' ע'ל' ה'ט'א'ט'ו'ן !!!
 פ'ת'ו' !!!